124| Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς ὑμῶν διαρρέει.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/124-ὁ-χρόνος-τῆς-ζωῆς-ὑμῶν-διαρρέει/

Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς ὑμῶν διαρρέει. Διαρρέει ὅπως ὁ κύκλος ἑκάστης ζωῆς. Διαρρέει ὅπως ὁ κύκλος τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὄντων, ὅπως ὁ διηνεκὴς στρόβιλος τῶν ἀπείρων ἀστέρων, ὅπως ἡ ζωὴ τῶν πλανητῶν, ὅπως ἡ κίνησις ἡ διαχαραχθεῖσα ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Σύμπαντος Κόσμου ἐν τῷ ἀπείρῳ χώρῳ τοῦ διαστήματος.

Ἕκαστος ὅμως κύκλος ἑκάστου ὄντος, ἕκαστος κύκλος ἀστέρος, πλανήτου, οἱουδήποτε φαινομένου σημειουμένου καὶ ἀντιπαρερχομένου ἀποτελεῖ μὲν μίαν φυσικὴν ἢ πνευματικὴν συμβολὴν ἐν τῷ Δημιουργικῷ Σχεδίῳ, τῷ ὁλοὲν προαγομένῳ καὶ ἐξελισσομένῳ, ἐν τούτοις, ὅμως διαφέρει ὡς πρὸς τὸν κύκλον τῆς δράσεως αὐτοῦ ἀπὸ τὸν κύκλον, ὃν ἀποτελεῖ ἓν ἄλλο ὄν, ἓν ἄλλο συνολικὸν τμῆμα ζωῆς, ἓν ἄλλο διαφορετικὸν τούτου παραχθὲν φαινόμενον. Ἕκαστος ὅθεν κύκλος ἀποτελεῖ καὶ μίαν ὅλως διαφέρουσαν βάσιν ἀπὸ τὴν βάσιν ἑνὸς ἄλλου κύκλου.

Ὁ ἄνθρωπος, ὡς τουλάχιστον ὑποστηρίζουν αἱ πνευματιστικαὶ καὶ ἀποκρυφιστικαὶ θεωρίαι, σύγκειται ἐκ τριῶν διαφορετικῶν κύκλων ζωῆς. Ἐκ τοῦ ὑλικοῦ, τοῦ αἰσθητικοῦ ἢ ψυχικοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ.

Ἕκαστος κύκλος τῆς ὑποστάσεώς του ταύτης ἔχει καὶ ἰδιαιτέρους νόμους, οἵτινες τὸν διέπουσι καὶ οἱ ὁποῖοι δυνατὸν μὲν εἰς πολλὰ σημεῖα νὰ συναντῶνται, ἀλλὰ διαφέρουσιν ἀναμεταξύ των καὶ κανονίζουσι τὴν ὑπ’ αὐτῶν ἐξαρτωμένην ὑπόστασιν καὶ τὰς πρὸς αὐτοὺς σχέσεις αὐτῆς, ἀναλόγως τῆς ἐπ’ αὐτῆς ἐνεργείας των.

Ἐπὶ παραδείγματι ὁ ἄνθρωπος, ἐὰν προσκολληθῇ εἰς τὸ ὑλικὸν ἐπίπεδον τῶν νόμων τῶν διεπόντων τὴν ὑλικὴν αὐτοῦ ὑπόστασιν, δὲν δύναται νὰ προαχθῇ ψυχικῶς, ἀλλ’ οὔτε καὶ πνευματικῶς.

Ἐὰν ἐπίσης ἀποκλειστικῶς ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν του δυνάμεων διὰ τῆς πλήρους ἐγκαταλείψεως τῶν ὑλικῶν στοιχείων του, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ζωῆς, εἰς ὃν ἡ ὑπόστασις αὐτοῦ διεπλάσθη. Δηλαδή, ἐὰν δὲν σιτισθῇ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀρκούντως, οὐ μόνον αἱ σωματικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις θὰ τὸν ἐγκαταλείψωσιν, ἀλλὰ καὶ αἱ πνευματικαί του τοιαῦται ὀλίγον κατ’ ὀλίγον θὰ ἐξασθενήσωσιν.

Ὅταν ἐπίσης ὁ ἄνθρωπος ριφθῇ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν σωματικῶν του ἐπιθυμιῶν καὶ ὑποπέσῃ εἰς τὴν πολυφαγίαν, τὴν οἰνοποσίαν, τὰ διεγερτικὰ καὶ ναρκωτικὰ ποτά, εἰς τὴν διαφθορὰν παντὸς εἴδους παραλυσίας, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξυψωθῇ πνευματικῶς, νὰ ἐξελιχθῇ ψυχικῶς.

Ὑπάρχουν ἐν τῇ φιλοσοφικῇ παρατηρήσει τῶν λαῶν πολλαὶ ἀλήθειαι, αἵτινες στηρίζονται ἐπὶ βάσεων στερεῶν καὶ ἀκλονήτων καὶ τὰς ὁποίας οὐδείς δύναται νὰ παρίδῃ. Τὸ κατ' ἐξοχὴν φιλοσοφοῦν ἑλληνικὸν πνεῦμα πρὸ πολλῶν αἰώνων ἀπεφήνατο: **Νοῦν ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ** καὶ ἐπίσης: **Πᾶν μέτρον ἄριστον. Ἐὰν ὅθεν ὁ ἄνθρωπος ἐπιζητήσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ ἕνα ἀληθῆ δρόμον πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἐξυψώσεως, ὀφείλει νὰ προσαρμοσθῇ πρῶτον ἐπὶ τῶν νόμων τῶν διεπόντων τὴν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ ὑπόστασιν.** Δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ ἐκκλίνῃ τῶν θεμελιωδῶν νόμων, οἱ ὁποῖοι εἴτε πνευματικοὶ εἴτε ψυχικοί, εἴτε ὑλικοί εἶναι, διέπουσι τὸν κύκλον τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ἀκολουθοῦντες τὸν δρόμον, ὅστις προσαρμόζεται ἐπὶ τῶν Νόμων τῆς Δημιουργίας, ἀνευρίσκοντες τὸν δρόμον, ὅστις ὁδηγεῖ εἰς τὴν ταχυτέραν τῆς ὑποστάσεως ὑμῶν προσαρμογὴν ἐπὶ τῶν γραμμῶν, τῶν ἀποτελουσῶν τὸ ἐν τῇ Δημιουργίᾳ Θεῖον σχέδιον τῆς ἐξελίξεως καὶ ἀναγωγῆς καὶ τελειοποιήσεως τῶν Πνευματικῶν Ὄντων, τότε μόνον θέλετε κατανοήσει τὴν ἐγκρυπτομένην Ἀλήθειαν εἰς τοὺς λόγους Μου τούτους καὶ τότε μόνον θέλετε ἀντιληφθῇ, ὅτι ἡ σημερινὴ ἀνάπτυξις αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει, οὔτε προσκρούει εἰς τὴν Ἀλήθειαν προγενεστέρων Μου ἀνακοινώσεων.

Ἐὰν μάλιστα κατορθώνατε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ διαπλάσητε ἑαυτοὺς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραμμῶν τούτων, δὲν θὰ ὑποπίπτατε εἰς ὀλισθήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἄχρις ὥρας ὑποπέσατε πλειστάκις κατὰ τὸ παρελθόν. Ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ ζήσῃ τὸν ἐπὶ γῆς κύκλον τῆς ζωῆς του μὲ τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον ἔχει, ὀφείλει νὰ τραφῇ. Ἐπίσης διὰ τὴν διατήρησιν αὐτοῦ ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ ὅλους τοὺς ὑλικοὺς κανόνας, τοὺς στηρίζοντας τὴν συντήρησιν αὐτοῦ. Ἐὰν παραβῇ ἔστω καὶ ἕνα ἐκ τῶν κανόνων τούτων, παραβαίνει ἕνα νόμον τοῦ κύκλου, εἰς ὃν ἡ ὑπόστασίς του δρᾷ καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ φθείρῃ ἢ νὰ ἀπωλέσῃ τοὺς δεσμούς, τοὺς συγκρατοῦντας αὐτὸν πρὸς ζωήν.

Ἀλλὰ τότε ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ αὐτοῦ ὑπόστασις, ἐφ' ὅσον διατηρεῖται καὶ ἐνεργεῖ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν νόμων τῆς ὑλικῆς τοῦ ἀνθρώπου ὑποστάσεως, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ἀληθῆ προορισμὸν αὐτῆς καὶ νὰ καταστῇ ἱκανὴ ἐν τῇ πραγματοποιουμένῃ αὐτῆς - τελειοποιήσει νὰ ὑποτάξῃ τοὺς ὑπ' αὐτὴν ὑλικοὺς νόμους;

Εἴπομεν, ὅτι ἕκαστος κύκλος ζωῆς ἔχει καὶ ἰδίους νόμους ἀπαρεγκλήτους καὶ ἀπαραβάτους, οἵτινες τὴν διέπουσι καὶ τὴν προάγουσι. Ὑποτεθείσθω, ὅτι ὁ ἄνθρωπος, τελειοποιεῖται σωματικῶς

καὶ ψυχικῶς, ὥστε νὰ κατευθύνῃ τὴν ἐνέργειαν ὡρισμένων ὑλικῶν νόμων κατ’ ἀρέσκειαν. Ἡ κατεύθυνσις ὑπ’ αὐτοῦ τῶν νόμων τούτων κατ’ ἰδίαν βούλησιν καὶ ἀρέσκειαν θὰ στηρίζηται ἐν τῇ διαγνώσει καὶ κατοχῇ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου, ἐξουδετεροῦντος τὴν ἐνέργειαν τῶν νόμων τούτων. Ἂν ὅμως ὁ τελειοποιηθείς οὗτος ἄνθρωπος ἐπιζητήσῃ ν’ ἀνατρέψῃ Ἀπαράβατον καὶ Ἀναλλοίωτον τινα φυσικὸν νόμον, μὴ ἐξουδετερούμενον διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπ’ αὐτοῦ κατεχομένου εἰδικοῦ νόμου, τότε ἀφεύκτως θέλει τιμωρηθῇ καὶ ὑποστῇ τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεώς του ταύτης.

Δύναται ἐπὶ παραδείγματι εἷς ἄνθρωπος ὅσον τελειοποιημένος καί ἂν καταστῇ, νὰ μὴ φάγῃ ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον δεκαετίαν ἢ νὰ μὴ θέσῃ ἐν τῷ στόματί του κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο οὐδὲ μίαν σταγόνα ὕδατος, ἐφ’ ὅσον ἡ ὑλικὴ συντήρησις τοῦ σώματός του ἀπαιτεῖ τοῦτο;

Δύναται βεβαίως οὗτος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ὡρισμένων κανόνων διαίτης καί διὰ τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν αὐτοῦ δυνάμεων τῶν τελειοποιηθεισῶν νὰ παρατείνῃ τὴν νηστείαν τοῦ σώματός του ἐπὶ μακρὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον εἷς ἄλλος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ ἐν τῇ ζωῇ, ἀλλ’ ὅταν ἐπιζητήσῃ νὰ παραβῇ ἐντελῶς τὸν φυσικὸν τοῦτον νόμον, τὸν διέποντα καὶ κανονίζοντα τὴν διαβίωσιν τῆς ὑλικῆς ὑποστάσεώς του ἐν τῷ κύκλῳ τῆς γηΐνης ζωῆς του, ἀφεύκτως καὶ οὗτος θὰ ὑποκύψῃ εἰς αὐτοὺς καὶ οὐδεμία δύναμις εἴτε γηΐνη εἴτε ὑπεργεία, εἴτε ἀθάνατος, εἴτε θνητή, εἴτε ὑπεράνθρωπος, εἴτε θεία εἶναι δυνατὸν νὰ τὸν συγκρατήσῃ ἐν αὐτῇ.

Ἐπίσης ὁ μᾶλλον πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ἀναχθεὶς καὶ τελειοποιηθεὶς δὲν δύναται νὰ σταθῇ πρὸ τοῦ στομίου ἑνὸς μεγάλου τηλεβόλου καὶ πληττόμενος ὑπὸ τοῦ βλήματος αὐτοῦ νὰ μὴν ἀποθάνῃ.

Συνεπῶς ὑπάρχουν εἰς τοὺς τρεῖς κόσμους, τὸν ὑλικόν, τὸν ψυχικὸν καὶ πνευματικὸν **Νόμοι Ἀπαράβατοι καὶ Ἀνέκκλητοι, τοὺς ὁποίους οὐδεὶς δύναται νὰ ὑπερβῇ.**

Ὁ σκοπὸς ὅθεν τῆς διαπαιδαγωγήσεως ὑμῶν ἀποβλέπει καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πάσης γνώσεως, σχετιζομένης πρὸς τὸ Δημιουργικὸν Ἔργον πρὸς τὴν ὑλικὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ὑμῶν ὑπόστασιν ἐν τῷ κύκλῳ τῆς παρούσης ὑμῶν διαβιώσεως, τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦντες θὰ δυνηθῆτε ἡμέραν τινὰ νὰ τελειοποιήσητε τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς ὑμῶν δυνάμεις, νὰ κατανοήσητε τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον νὰ ἀκολουθήσητε, διὰ νὰ φθάσητε εἰς τὸ τέρμα τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ, ἥτις διανοίγεται πρὸ ὑμῶν καὶ εἰς ἣν εἶσθε ἐλεύθεροι νὰ βαδίσητε.

Ὁ ἀληθὴς ὅμως οὗτος δρόμος τῆς ζωῆς ὑμῶν δὲν ἀπεκαλύφθη διὰ πρώτην φοράν, οὔτε πρόκειται νὰ χαραχθῇ σήμερον, διὰ νὰ βαδίσητε ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑμεῖς. Ὁ δρόμος οὗτος εἶναι ἐγκεχαραγμένος ἐπὶ τοῦ Δημιουργικοῦ Σχεδίου τῆς ἐξελίξεως καὶ προαγωγῆς καὶ τελειοποιήσεως τῶν Πνευματικῶν Ὄντων καὶ ὑφίσταται ἀφ’ ἧς ἐποχῆς καὶ τοῦτο ἐτέθη ἐν λειτουργίᾳ μετὰ τῶν ἀπείρων κύκλων τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων καὶ ἐξελισσομένων.

Ὁ δρόμος οὗτος ἀπεκαλύφθη εἰς πολλοὺς καὶ πλεῖσται γραμμαὶ αὐτοῦ ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἀντεγράφησαν ὑπὸ πλείστων. Ἀλλὰ ἡ πλήρης αὐτῶν ἀπόδοσις ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐξελιχθείσης καὶ τελειοποιηθείσης πνευματικῆς ὑποστάσεως καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἀποκαλυπτομένῳ σὺν τῷ χρόνῳ Δημιουργικῷ τούτῳ Σχεδίῳ ἀποκαλύπτονται καὶ νέαι λεπτομέρειαι εἰς τὸν θεόμενον ταύτας, ἀναλόγως τῆς θέσεως, ἣν οὗτος μέλλει νὰ καθέξῃ, ὅπως ἀκριβῶς γίνεται εἰς τοὺς θεατὰς τοὺς εὑρισκομένους πλησιέστερον σκηνῆς τινος, τοὺς περισσότερον καὶ καλλίτερον διακρίνοντας τὰ ἐπ’ αὐτῆς ἀντικείμενα, ἐφ’ ὅσον ἡ θέσις αὐτῶν εὑρίσκεται πλησιέστερον αὐτῆς καὶ ἐφ’ ὅσον περισσότερον ἀνεγείρεται τὸ καλύπτον αὐτὴν παραπέτασμα.

4/5/1934